

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 4 (355)
2020. gada
23. februāris

PELNU DIENA – 26. FEBRUĀRIS

26. februārī uzsākam gavēņa laiku, kas kulmināciju sasniegs galvenajos liturģiskā gada notikumos, kad svinēsīm Kristus ciešanas, nāvi un augšāmcelšanos.

Jēzus pavadīja četrdesmit dienas tuksnesī, pirms uzsāka savu misiju; līdzīgi esam aicināti šodien ienākt svarīgā

pārdomu un lūgšanas periodā, lai garīgi dotos uz Kalvāriju un vēlāk piedzīvotu

augšāmcelšanās prieku. Sākumu šim gandraes laikam

iezmē pelnu kaisīšana. Atgādinot zemes dzīves pārejošo raksturu, tā mudina pievērsties askēzei, drosmīgi nolemt izpildīt ne savu gribu, bet, sekojot Jēzus piemēram, izpildīt debesu Tēva gribu.

Pelnu saņemšana uzsver mūsu stāvokli kā radībām, kas dzīvo pilnīgā un pateicīgā atkarībā no Radītāja. Dievs taču savā mīlestībā un žēlsirdībā pacēla cilvēku no putekļiem, dāvāja tam nemirstīgu dvēseli un aicināja ņemt dalību savā dievišķajā dzīvē. Dievs arī piecels cilvēku no putekļiem pēdējā dienā un pārveidos viņa mirstīgo miesu.

Pelnus uz galvas cilvēks saņem pazemībā. Pieņemot vārdus „Atgriezieties no grēkiem un ticiet Evaņģēlijam”, cilvēks uzvedās pretēji Ādama un Ievas lepnībai, nepaklausībai, kas iznīcināja draudzību ar Dievu Radītāju. Šīs sākotnējās traģēdijas dēļ mēs visi, neskatoties uz kristību, viegli varam padoties kārdinājumam dzīvot pašpietiekami bez Dieva, saspīlējumos un nesaticībā ar citiem.

Gavēņa laika nozīme un nepieciešamība pastāv tajā, ka ar aicinājumu uz atgriešanos, ar lūgšanu, gandari un brālisku solidaritāti cilvēks atjauno un iedzīvina draudzību ar Jēzu, atbrīvojas no maldīgiem solījumiem, kurus piedāvā šīs pasaules labumi, un atkal piedzīvo iekšējās dzīves harmoniju īstā mīlestībā uz Kristu.

Sv. Leons Lielais sacīja vienā no Gavēņa sprediķiem: „Tikumu darbi nepastāv bez kārdinājumu grūtībām; nepastāv ticība bez pretestības: nepastāv cīņa bez ienaidnieka, nepastāv uzvara bez kaujas. Mēs dzīvojam grūtību un cīņu vidū. Ja nevēlamies būt maldināti, tad

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 23. februāris. Parastā liturģiskā laikposma 7. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”
9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par Toma Aleksandra veselību un labklājību
13.15 Svētdienas skolas nodarbības
15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par +Maksimu Polomko

Pirmdiena, 24. februāris.

8.00 Sv. Mise par Viguļu ģimeni

Otrdiena, 25. februāris.

8.00 Sv. Mise par Monikas Munkenas veselību

UZSĀKAS LIELAIS GAVĒNIS

Trešdiena, 26. februāris.

PELNU TREŠDIENA

8.00 Sv. Mise
16.30-18.30 Grēksūdze
17.30 Krusta ceļš.
18.30 Svētā Mise par +Loniju Belihu

Šodien gavēnis un atturība no gaļas ēdieniem.

Pilnas atlaidas visās piektdienās par lūgšanas „Krustā sistā Pestītāja priekšā” dievbijīgu lūgšanu pēc sv. Komīnijas krustā sistā attēla priekšā vai krucifiksa priekšā, un par „Krusta ceļa” dievbijīgu nostaigāšanu un meditācijām.

Ceturtdiena, 27. februāris.

8.00 Sv. Mise par +Kunigundu Brišku

Piektdiena, 28. februāris.

8.00 Sv. Mise par +Bronislavu Slucku, +Ināru Rudzīti, +Valentīnu, +Konradu Ločmeļiem un +Virgīniju Šmušku
Jēzus Sirds litānija
17.30 Krusta ceļš.

Sestdiena, 29. februāris.

8.00 Sv. Mise par +Anastasiju Lesničenoku

Svētdiena, 1. marts.

Gavēņa 1. Svētdiena.

Jēzus Sirds godināšana un Vissv. Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums
9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi un „Rūgtās asaras”. Svētlietu pasvēte.
13.15 Svētdienas skolas nodarbības.
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Jāni, Olgu un Lauru Anspokiem
17.30 Krusta ceļš
18.30 Sv. Mise par Kalniņu un Makmilanu ģimenēm

Pirmdiena, 2. marts.

8.00 Sv. Mise par Helmutu Kidiku

Otrdiena, 3. marts.

8.00 Sv. Mise par Edmundu Kidiku
15.00 Sv. Mise Gaļezera pansionātā

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

*Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diakons Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv*

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:
harisime@inbox.lv; mob. 27001445*

Trešdiena, 4. marts.

8.00 Sv. Mise par Jāni Kidiku
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 5. marts.

8.00 Sv. Mise par +Artu un +Arnoldu
Labsvārdiem

Piektdiena, 6. marts.**Jēzus Sirds godināšana**

8.00 Sv. Mise par Tomu Kidiku
Jēzus Sirds litānija
17.30 Krusta ceļš.

Sestdiena, 7. marts. Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds godināšana

8.00 Sv. Mise par Vizuzu ģimeni

Svētdiena, 8. marts.**Gavēņa 2. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”
9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par +Andreju Jodi un „Rūgtās asaras”.
13.15 Svētdienas skolas nodarbības
15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi
17.30 Krusta ceļš.
18.30 Sv. Mise par +Laimdotu Jasūni

Pelnu diena – 26. februāris

(nobeigums)

jābūt modriem; ja vēlamies uzvarēt, mums jācinās” (Sermo XXXIX, 3).

Pieņemsim šo aicinājumu. Nepieciešama stingra disciplīna, ņemot vērā ikdienas grūtības. Svētais Gars mierina un stiprina mūs šajā cīņā. Viņš „palīdz mums mūsu vajībās, jo nezinām kā lūgties, bet pats Gars aizlūdz par mums ar vārdiem, kas pārāk dziļi izteikšanai vārdos” (Rom 8: 26).

Apzināsimies Svētā Gara lomu Dieva valstības celšanā, tās pilnīgās atklāšanās Kristū sagatavošanā (...). Lai Svētais Gars vada mūs gavēņa laikā. Pats Gars, lai sagatavotu Jēzu misijai, veda viņu kārdinājumu tuksnešī un tad mierināja pārbaudījumos, pavadīja no Olīvkalna uz Golgātu. Svētais Gars ir tuvu mums caur sakramentu žēlastību. Īpaši Grēksūdzes sakramentu. Viņš vada mūs nožēlot, izsūdzēt grēkus un ļauties Tēva žēlsirdīgajam apskāvienam.

Gavēnis lai ir labvēlīgs laiks iet morālās atjaunotnes ceļu, ar kuru saistīta grēksūdze. Tas ir nosacījums Tēva mīlestības dziļākai, ciešākai pieredzei.

Lūgšana ar svētajiem Rakstiem: *Lectio divina**Lasi, pārdomā, lūdzies, darbojies*

Lectio divina ir veids, kā satikt Dievu caur Sv. Rakstiem – parasti ņemot par pamatu lūgšanai konkrētu fragmentu no Bībeles. Visvieglākā pieeja šai lūgšanai izpaužas četros etapos. Kā piemērs tiek izmantots notikums, kad Jēzus sludināja Nācaretes sinagogā (sal. Lk 4, 16 – 30).

1) *Lasīšana*: ko šis teksts saka? Vispirms, izlasi tekstu, uzdodot jautājumu: „kas notiek šajā Bībeles fragmentā?” Dažkārt Bībeles komentārs palīdz labāk izprast kontekstu.

Minētajā fragmentā pie Lūkas Jēzus atrodas Nācaretes svētnīcā, lasot no ebreju Rakstiem. Šeit, savas publiskās kalpošanas sākumā, Jēzus savā dzimtajā pilsētā atklāj tautai savu identitāti un misiju. Cik šokējoši tiem būtu bijis dzirdēt „vietējo puiku” komentējam pravieša Isaja tekstu ar vārdiem: „Es esmu Rakstu piepildījums”.

Sākumā ļaudis labprāt klausās Jēzū, tad pamazām vērsās pret viņu un beigās gandrīz nogalina. Kaut kā viņš izzūd no viņu vidus. Tāpēc šo notikumu dažkārt sauc par „noraidīšanu Nācētē”.

2) *Pārdomas*: ko Dievs man saka caur šo tekstu? Šeit tu jautā: „vai Dievs varētu vēlēties tev kaut ko atklāt caur šo fragmentu?” Bieži vien tas var saistīties ar kaut ko tavā dzīvē.

Piemēram, dažās situācijās vai vietās tu justos aicināts būt pravietisks pat noraidīšanas gadījumā? Evaņģēlijā Jēzus droši vien zināja, ka viņa Vēsts izraisīs strīdus, tomēr viņš to tāpat pasludināja. Vai kaut kas tavā dzīvē aicina uz tādu drosmīgu stāju? Varbūt Dievs to vēlas tev pateikt.

3) *Lūgšana*: „Ko es vēlos teikt Dievam par šo tekstu?” Pārdomājis to, tu varētu piedzīvot bailes no tā, ko tu justos aicināts darīt. Ja tas

nozīmē iestāties par kādu, pret kuru slikti izturējušies, vai pat aizstāvēt sevi, ja tas tiešām nepieciešams, tas viestu tev bailes. Tu uztrauktos, ka tevi noraidīs kā Jēzu. Tu pat varētu baidīties, ka tevi noraidīs tev tuvi cilvēki, kā Jēzu dzimtajā pilsētā.

No otras puses, tu varētu justies iedrošināts no Jēzus pārlicinošā piemēra. Tu varētu padomāt, ka visi pravieši droši vien izjuta zināmas bailes, kad tika aicināti uz pravietisku darbību. Tomēr, līdzīgi Jēzum, tie darbojās iepretī šīm bailēm, vienmēr paļaujoties uz Dievu. Izmanto šo lūgšanas daļu, lai izteiktu Dievam savas jūtas. Esi godīgs un

neuztraucies: Dievs var regulēt jebkādas tavas emocijas.

4) *Darbība*: ko es vēlos darīt, balstoties uz šo lūgšanu? Visbeidzot, tu darbojies. Lūgšanai jāvirza mūs uz darbību, pat ja tā mudina vēlēties būt līdzcietīgākam un uzticīgākam.

Izlasījis par Jēzu svētnīcā, uzzinājis, ko Dievs tev saka un izteicis Dievam savu reakciju, tagad ir laiks kaut ko darīt. Varbūt pieņem lēmumu piedot kādam, kas tev darījis pāri. Varbūt jūti, ka vēlies vēl vairāk lūgties par to, kas darāms. Lai kas tas būtu, tagad ir laiks ļaut lūgšanai virzīt tevi uz darbību.

Cits veids, kā lūgties *lectio divina* ir palikt kādu laiku pie viena vārda vai izteiciena izvēlētajā Sv. Rakstu fragmentā. Tas ļauj šo tekstu „nobraudīt”, kā teica sv. Ignācijs Lojola. Tas īpaši labi attiecas uz psalmiem.

Piemēram, lasot 23. psalmu, kas sākas ar vārdiem „Kungs mani vada”, tu nonāc pie panta: „Zālainās ganībās viņš guldina mani”, tu varētu pārdomāt, kā būtu izjūtama pieredze atpūsties tajās zālainajās ganībās. Ja esi aizņemta persona, tad vienkārši izmanto iespēju atpūsties ar Dievu. Vai padomā par vietām savā dzīvē, kuras tev ir zālainās ganības, pateicies Dievam par tām. Tava *lectio* varētu būt tik vienkārša kā atpūtas lūgšana, pateicība bez vārdiem.

Dievs daudzus veidos darbojas mūsu dzīvē un uztur sakarus ar mums. *Lectio divina* ir tikai viens no tiem. Dievs var uzrunāt arī caur Misi un

sakramentiem, caur mūsu pieredzi un attiecībām, caur dabu, mūziku un mākslu. Visos šajos brīžos pie mums nāk Dieva balss. Kad lūdzies un jūti, ka Dievs tevi uzrunā – tad klausies!

Arhibīskapa Paula Galagera dievkalpojumi

Vatikāna „ārlietu ministrs” vai valsts sekretārs attiecībām ar valstīm, dzimis Liverpūlē Anglijā 1954. gadā, ordinēts par priesteri 1977. gadā, ieguva doktorātu kanoniskajās tiesībās, kopš 1984. gada Svētā Krēsla diplomātiskajā darbā. Strādāja Tanzānijā, Urugvajā, Filipīnās, Vatikāna valsts sekretariātā, Burundijā, Gvatemalā un Austrālijā. 2014. gada 8. novembrī pāvests Francisks viņu iecēla pašreizējā amatā.

Par arhibīskapu ordinēts 2004. gadā un viņa moto ir „mīlestība visā” (*in omnibus caritas*). Par augstā viesā mīlestību uz Dievu, Jēzu Kristu, kā arī mūsu zemi varēja pārliecināties viņa uzturēšanās laikā Latvijā. Katedrālē arhibīskaps Galagers svinēja Svētās Mises

sestdien, 1.
februārī un
svētdien, 2.
februārī.

Kunga
prezentācijas
vai sveču dienas
priekšvakarā uz
dievkalpojumu
pulcējās
Dievam velītās
personas. Savā
uzrunā viesis
norādīja šādas
izvēles un
misijas nozīmi –

atgādināt Dieva labestību un mīlestību. Atsaucoties uz sv. Jāni Pāvilu II, arhibīskaps uzsvēra, ka konsekrētās dzīves locekļiem jābūt par patiesiem ekspertiem kopībā un jāpraktizē kopības garīgums. Jātuvinās Dievam un jāuzticas viņa apredzībai, atverot sirdis un prātus iepriekš neiedomātām iespējām.

Svētdien, 2. februārī arhibīskaps Galagers skaidroja Jēzus sludinātās un paša dzīvē īstenotās svētlaimes (Mt 5: 1 – 12). Svētlaimes apraksta Jēzus personu un dzīvi, ilustrē arī cilvēces cīņas Dieva un viņa valstības meklēšanā. Mums dzīvē jāvadās pēc svētlaimēm, lai sekotu Jēzum pa ciešanu un krusta ceļu.

Arhibīskaps atgādināja bīskapa Justa liecību 2008. gada bīskapu sinodes laikā par tēvu Viktoru Pentjušu MIC, kurš pagodināja Dieva Vārdu čekas pratināšanas un provokācijas laikā. Noslēgumā viņš citēja pāvesta Franciska izteikto novēlējumu mūsu katedrālē: redzēt, ka vienmēr, katrā laikā – līdz pat beigām, Kungs ir labs.

Skumju vainags

Jautājums: Slavenajā Kalna mācībā Kristus, starp citu, paskaidroja: „Svētīgi ir tie, kas skumst, jo viņi tiks mierināti” (Mt. 5, 5). Vai Kristus vēlējās skumīgus cilvēkus? Kādēļ lai skumstam? Kādu mierinājumu Kristus domāja?

Atbilde: Vīrs, kuram sīrsnīgi pieķērās mazi bērni, vīrs, kas labprāt pieņēma ielūgumus uz viesībām, kas ļāva tautai svinēt kāzas un priedāties, kā tādos gadījumos parasti priedājas, kas pats ņēma dalību viņu priekos, kas pat gavētājiem lika paturēt priedīgas sejas, šāds vīrs nevarēja atnest priedāšanos kā kaut ko mazvērtīgu. Ja skumju slavēšana tomēr norāda uz zināmu pretošanos prieka

manifestācijām, tad tikai tādām, kur vairs nav nekā laba, liela, svēta, kur visam tikai tik daudz vērtības, ka par to var pasmieties, kaut arī nav īsti zināms, kādēļ jāsmejas.

Mums vajag būt priecīgiem: Dievam patīk priecīgi devēji. Un tomēr vajag arī skumt, lai gan ne tādēļ, ka maz mums turības, ka neesam sasnieguši augstāku stāvokli, ka mūsu dzīve ir lielākā vai mazākā mērā kalpu dzīve. Šāda veida vainas var būt lielu svētību nesējas saskaņā ar Kristus vārdiem tai pašā Kalna mācībā: „Svētīgi (jeb laimīgi) ir garā nabagi, jo viņiem pieder debesu valstība” (Mat.5, 3). Par skumju iemeslu lai ir morālas nepilnības un ļaunums savā personā un savā apkārtnē, it sevišķi milzīgu apmēru ļaunums, kas nospiež pasauli.

Nav vajadzīga liela dzīves gudrība, lai cilvēks sevī noskārstu zināmas pretrunas likumu. Ir spēki cilvēkā, kas aicina uz augšu, kas cauri pelēkai ikdienai redz spilgtus gaismas starus un sauc cilvēku uz šo gaismu. Bet citi spēki grib paturēt tikai tumsu. Tie aicina cilvēku izvēlēties ne to, kas ir labs vai labāks, bet to, kas ir mazāk labs vai vienkārši slikts. Cilvēks sāk jaunu dienu ar labiem nodomiem, lai vakarā konstatētu, cik maz no tiem izpildīts, vai ka izdarīts tieši tas, no kā viņš bija gribējis izvairīties. Tā skumt par šādu iznākumu, ka šīs skumjas ietvertu stingru apņemšanos darīt savus darbus arvien vērtīgākus Dieva acīs — lūk, skumjas, kas izpelnītos Dieva uzslavu.

Un skumt ne par sevi vien! Vajag skumt arī par ļaunumu savā apkārtnē, jā, visā pasaulē. Tā milzu apmēri vairāk nojaušami nekā stingri izmērojami. Kā tas nāk, ka maldi, meli un viltus atkal un atkal atrod ceļu uz laikrakstu ievadrakstiem, pasvītrotiem virsrakstiem, grāmatām, radiofoniem, filmu ekrāniem, kamēr

patiesība paliek neatklāta, nedzirdēta, apklusināta. Kādēļ godīgiem cilvēkiem tik grūti kļūt par tautu likteņu vadītājiem, bet samērā viegli tādiem, kas gatavi staigāt nemieru, karu un iznīcināšanas ceļus. Kādēļ tautu budžetos tik lielas summas nozīmētas bruņošanās nolūkiem? Kādēļ otra roka grauj, ko viena roka ceļ? Neapprakstāms, neizmērojams ļaunums! Kas nopietni skumst par to, tam sāk atdarīties acis uz Dieva Kunga gribētu kārtību un svētumu. Viņš viegli var sākt to apbrīnot, atdarināt un tā darīt sevi pašu svētāku. Tādu seku skumjas ir Dieva uzslavas cienīgas.

Līdz ar to skaidrs, kādu mierinājumu Kristus domāja, norādīdams, ka skumīgie tiks mierināti — mierinājumu, kas nāk no apziņas par savu tuvošanos, par savu piederību debesu valstībai: cildenām skumjām krāšņs vainags.

Tēvs Pēteris Cirsis S.J.

Mīlestība

Ko dara neprātīgā mīlestība?

Ubago kā nabadziņi,

Bet Tai ir lielākā vērtība.

Tā neglītu dara skaistu,

Tā mazo darbiņu padara lielu,

Tā ticības gaismu iededz,

Tā ceļam dod spēku,

Tā atrod pēdējo vietu,

Bet ir pirmā.

Tā nenāk nelūgta,

Bet gaida atļauju.

Tā ir pazemīga, bet reizē vareni cēla

Un visbeidzot kvēla,

Kas grib reiz cilvēku sirdīs

Kvēlot bez apstājas.

Nāc Mīlestība,

Par Tevi nekas dārgāks nav!

Kristīgā ģimene pasaulē

1981. gada 22. novembrī izdots apustuliskais pamudinājums *Familiaris Consortio* par kristīgās ģimenes lomu mūsdienu pasaulē, kuras nākotne atkarīga no ģimenes. Agrāk arī pastāvēja apziņa par ģimenes nozīmi Baznīcas un sabiedrības nākotnei, taču šodien tā kļuvusi skaidrāka un spēcīgāka ne tikai tāpēc, ka ģimene kā institūcija, tās saikne ar sabiedrības un kultūras pārveides procesu ir apdraudēta, bet arī tāpēc, ka jaunas iespējas rosina ģimeni atklāt no jauna savas vērtības, vajadzības un atbildību. Ģimene atrodas centrālā vietā cilvēces evaņģelizācijā. Kristīgā ģimene ir pirmā, kas aicināta sludināt Evaņģēliju, veicināt cilvēka nobriedumu ar izglītību un katehēzi (n. 2).

Ģimene ir pirmā un būtiskā skola cilvēcībā un ticībā, tāpēc arī ir kā šūna sabiedrībai un Baznīcai. Tai ir tiesības gūt palīdzību no Baznīcas, lai uzticīgi varētu īstenot dzīvē personu kopību (n. 18). Aizsākums katrai pastorālai darbībai ģimenes labā ir patiesība personu kopībā, laulāto un ģimenes mīlestībā. Vispirms iet runa par nedalītām attiecībām starp laulāto mīlestību un kalpošanu dzīvībai.

Cilvēces civilā un reliģiskā nākotne atkarīga no ģimenes, no kuras atkarīga pati cilvēka labklājība. Ģimenes pastorālā aprūpe ir svarīgs evaņģelizācijas veids. Ja „cilvēces nākotne atkarīga no ģimenes” (n. 86), tad jo sevišķi no atbilstošas sagatavošanās, kas attiecas ne tikai uz jauniešiem, kuri aicināti uz laulību, bet arī visu Baznīcas saimi un civilo sabiedrību. Gatavošanās uz laulību izraisa mīlestības svaigumu un entuziasmu,

skaistuma uztveri, vēlmi pēc atvērta dialoga, cerību nākotnei.

Sv. Jānis Pāvils II laulības sagatavošanu aplūko dažādos etapos – tālāko, tuvāko, tūlītējo, uzsverot ģimenes nozīmi bērnu gatavošanā Laulības sakramentam. Tieši ģimenē likti pirmie un dziļākie pamati psiholoģiskām un morālām attieksmēm, kuras dara iespējamu laulāto dzīvi. Ģimenē cilvēki gatavojas uzņemties atbildību, kuru izraisa Laulības sakraments. Bērniem labākā tālākā gatavošanās uz laulību nākotnē ir paraugu dodoša kristīga ģimenes dzīve, kurā būtiska ir laulāto liecība. Ģimenes vide līdz ar vecāku atbilstošu pedagoģiju vislabāk gatavo bērnus dzīvei, līdz ar to arī laulībai.

Sv. Jānis Pāvils II
1920 - 2020

Pastāv arī nedalītas attiecības starp kalpošanu dzīvībai un izglītības misiju. Ģimenei ir pirmā atbildība izglītēt cilvēku. Šajā atbildībā ģimenei lai palīdz publiskas un privātas institūcijas, respektējot vecāku brīvību izglītēt bērnus pēc savas pārliecības.

Ģimenei ir pienākumi attiecībā uz civilo sabiedrību un Baznīcu. Ja ģimene ir pirmā audzināšanas skola cilvēkam, tad tieši ģimenē, iepazīstot par to visu patiesību, civilā sabiedrība gūst vienu no svarīgākajām konstruktīvajām iespējām civilizācijas labā.

Lai nostiprinātu ticības nodošanu ģimenēs, tajās jāveicina reliģiskā pieredze, aizsargājot vecākus, bērnus, un vecos ļaudis no vienaldzības un izkaisīšanās briesmām. Tas ir nosacījums patiesas un stipras ticības nodošanai. Šādu ticību stiprinātu Dieva vārds, kas svinēts sakramentos un īstenots liecībā.

Šajā perspektīvā *Familiaris Consortio* runā par kristīgās ģimenes

„ekleziālo pienākumu: ģimene kalpo Dieva valstības celšanai vēsturē, piedaloties Baznīcas dzīvē un misijā” (n. 49). Ja „Baznīca vispirms kā Māte izraisa, audzina un ceļ kristīgo ģimeni”, tad „kristīgā ģimene ir ievirzīta Baznīcas noslēpumā...” (n.49).

Kristus Miesas celšana, proti, kristīgo laulāto pāru apustulāts, īpaši notiek pašā ģimenē un citās ģimenēs. Baznīcā ģimene ir dabiskā vide, kurā caur kristību atdzimšanai paredzētas jaunas dzīvības. Kristīgiem laulātiem pāriem būtu jā sagatavo ļaudis šķīstīšanai un atdzimšanai ar sakramentālo mazgāšanu, kļūstot par Mistiskās Miesas locekļiem. Laulāto mīlestībai un ģimenes nozīmei ir mērķis sadarboties ar Radītāju un Pestītāju, kuri caur viņiem paplašina un bagātina savu ģimeni. Vecākiem ir misija nodot tālāk cilvēka dzīvību un izglītot tos, kuriem šī dzīvība nodota. Šādi tie sadarbojas ar Dieva Radītāja mīlestību un it kā skaidro šo mīlestību.

Ar savu dzīves piemēru kristīgiem laulātiem pāriem jāsludina Dieva plāns attiecībā uz ģimeni; tiem jāsekmē katras ģimenes iepazīšanās ar vērtībām un lomām, kādas ir ģimenei nemītīgā sevis, sabiedrības un Baznīcas veidošanā.

Katram kristietim ir atbildība liecināt par Evaņģēlija vēsti. Šī pienākuma veikšanā liela vērtība ir laulāto stāvoklim un ģimenes dzīvei: vīrs un sieva liecina viens otram un saviem bērniem par ticību Kristum un mīlestību uz viņu. Kristīgā ģimene pauž Dieva valstības patreizējos tikumus un nākošās svētlaimes cerību. Ar piemēru un liecību tā vēršas pret grēku un apgaismo tos, kuri meklē patiesību.

Kristīgiem laulātiem pāriem ar dzīvi jāliecina, ka vienīgi Evaņģēlija pieņemšanā

pilnīgi īstenojas visas cerības attiecībā uz laulību un ģimeni.

Lielākā dāvana dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos ir
lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.
Pieteikt šos nodomus var sakristejā
vai pie dežurantes.

**SVĒTDIENAS SKOLAS
NODARBĪBAS
SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ
uzsākušās 2020.g. 16. februārī
un notiek svētdienas plkst. 13:15**

Vēl var pievienoties!

**Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt kristīti,
pieņemt pirmo Svēto Komūniju**

**(iet pie Dievgalda),
laulāties,**

iepazīt vai padziļināt

**Katoliskās Baznīcas
ticības mācības pamatus**

Aicināti – skolas vecuma bērni, jaunieši

un pieaugušie – visās vecuma grupās

Sazināšanās tel. 29654800; 29991637

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

www.jekabakatedrale.lv